

Diplomirisk

Ma ei kadesta tänavust keskkoolilõpetajat, keda lisaks riiklike eksamite palavikule kummitab küsimus, millises kõrgkoolis õpinguid jätkata. Kas teha seda riigi või enda raha eest?

18-aastane peab kainelt kaaluma, millised on avalik-õigusliku ülikooli eelised erakõrgkooli ees, ja vastupidi. Kui hädaseks muutub tasuta ja tasulise kõrghariduse piir? Ja kas on parem nõustuda ajutiste piirangutega sundsuunamise näol, taskus näiliselt tasuta saadud diplom, või osta end juba ette vabaks kõigis tulevikuotsustustes...

Abi ja nõu selle otsuse tegemisel pole kerge leida. Tihedaks konkurentsiks valmis kõrgkoolid üllitavad küll värvilisi reklaamibuklette, kuid harva teavet selle kohta, kuivõrd erineb õppekava sisuliselt konkurentide omast, kui paljudel õppejõududel on doktorikraad või mitut töötötsa nad lisaks loengupidamisele selles kõrgkoolis teevad...

Ehk teisisõnu, kas üliõpilane võib kindel olla, et kõrgkool, mille kasuks ta otsustab, vastab näiteks Eestis hiljuti kehtestatud kõrgharidusstandardile. Kuigi hariduse sisu on raske joonlaua-ga mõõta, midagi sellise mõõtmise tulemused siiski näitavad.

Seda enam, et õppekavade hindamine, millest sõltub diplomite ja kraadide riiklik tunnustamine, võtab veel palju aega. Esialgu on vaid kõrgkoolide majandusõppekavad läbi käidud.

Sellises segases olukorras pole üleliigne küsida, kas ühel või teisel koolil

Koolitee

Pille Liimal,
toimetaja

üldse ongi tegutsemiseks ja reklaamitud erialade õpetamiseks luba. Tõsiasi on, et litsentsita kõrgkoolid võivad praegu rahumeeli diplomi-, kraadi- või mistahes õpet lubada. Hariduse kvaliteedi järelevalvajaks seatud haridusministeerium laiutab vaid käsi: mida pole ametlikult avatud, seda ei saa sulgeda.

Muidugi, praegu oleme veel olukorras, kus väga paljudel erialadel edukaks läbilöömiseks loevad enam konkreetse inimese isiksus, võimed ja teadmised kui diplomi ja kraadi ettenäitamine. Ometi oleks kaugemale vaadates vaja kindlust, et suure töö ja vaevaga saadud diplom või kraad ei osutuks õigustühiseks. Paraku on esialgu vaid räägitud sellest, et (kõrg)haridust ei tohiks müüa kui saia... Tegelik elu näitab sageli vastupidist.